

СТАНОВИЩЕ

на професор АНГЕЛ ГЕОРГИЕВ АНГЕЛОВ, доктор на науките

за дисертационния труд на докторанта Георги Донеv Шамлиев

на тема

“ПРЕТВОРЯВАНЕ СИСТЕМАТА НА Й.Й.ФУКС

ОТ „GRADUS AD PARNASSUM”

В БЪЛГАРСКАТА ОБРАЗОВАТЕЛНА

И НАУЧНА ЛИТЕРАТУРА”

Дисертационният труд на Георги Шамлиев е разгледан и одобрен от разширен състав на Катедра „Оркестрови инструменти и класическо пеене” на 12 декември ,2017 година.

В качеството си на научен ръководител споделям съвместната три годишна работа с докторанта, довела до завършването на един цялостен научен труд по Полифония. С постигнатото в него Георги Донеv Шамлиев има заслужени претенции да получи “Образователната и научна степен - Доктор”.

Образователната страна на този труд заслужава специално внимание още с практичния избор на самата тема. Основната “интрига” е заложена още в първата дума от това заглавие - ПРЕТВОРЯВАНЕ. Основният проблем е как българските теоретици интерпретират системата на австриеца Йохан фукс, издадена преди почти 300 години и ползваща се с особена популярност из целия

музикален свят. Важно е да съобщим, че тази система се прилага във всички български учебници - от първия, издаден през 1941 година, до последните учебници, отпечатани в последните години.

Заедно с Шамлиев задълбочено обсъдихме над 40 научни труда и учебници по Полифония на български, руски и други езици, включително оригинала австриеца Йозеф Фукс. Интернет ни даде бърз достъп до написания на латински труд. Паралелните сравнения на автентичната система с интерпретациите от български автори даде ползотворни резултати, ценни и необходими на всеки преподавател по полифония.

В резултат на положения изследователски труд с образователен характер, заявявам категорично моето първо и основно **СТАНОВИЩЕ** - пред вас стои един **напълно завършен педагог по Полифония, притежаващ интергрални знания по дисциплината.**

Научната страна на въпроса заслужава също подобна висока оценка. Необходимо е човек да си постави нелеката задача да вникне в цялостната разработка на дисертанта. Трудът впечатлява с детайлния анализ, разположен на 243 страници, структурирани в увод, четири глави, изводи, заключение и използвана литература (91 заглавия). Всяка анализирана методична единица е придружена от илюстриращи проблема нотни примери, които са или на първоизточника Фукс, или на Шамлиев, или на авторите на български учебници. Дадени са кратки биографични данни, структура на съответния учебник или научен труд, както и придържането към системата на Фукс или степента на отдалечаване от нея.

Сред направените **8 на брой изводи** откроявам първият от тях, който сега ще цитирам: “Видовете контрапункт на Й. Фукс не бива да се обвързват с творчеството на Палестрина. В латинския оригинал на “Gradus ad Parnassum”, австрийският теоретик никъде не пише и не се позовава на нотни примери от Палестрина или на който и да е бил друг композитор” (край на цитата). Това твърдение е твърде смело и дръзновено - то се нуждае от специална разработка по въпроса. Да добавя, че на този предварителен етап споделям изказаното мнение.

Откроявам като особено ценно и фундаментално още едно твърдение на Шамлиев, (цитирам): “Днес е важно полифоничната тъкан да не се възприема акордово, а метричните времена да не се третираат като силни и слаби. Тези идеи постепенно кристализират в българската образователна литература”. Този важен цитат намираме в третата глава “Теорията на еволюционизма и влиянието ѝ върху българската образователна полифонична литература”.

Присъединявам се и към **генералният извод на Шамлиев**, че отдалечаването от идеите на Фукс в българската педагогическа литература е незначително, с което тя е запазила своето основно предназначение.

Споделям също така и оценявам по достойнство и отбелязаните **13 научни приноса**. Шамлиев не само обобщава интерпретационните сходства и различия между теоретичните идеи на Й. Фукс и българските автори, но и въвежда свои дефиниции на понятия, обстойно и нашироко се занимава с акцентните и симетричните съвършени консонанси, включва в употреба своето ново разбиране за отвеждане след предварителен низходящ скок до консонанс (отнасящо се за дисонантното задържане с лигатура) и прочие.

Трите необходими допълнителни **публикации** са в пряка връзка с темата на дисертацията, като същевременно разширяват кръгозора на автора. Сред тях оценявам като добра публикация представената през месец юни 2017 година в Нов български университет “Развитие на идеята на Фукс в българската учебна литература”.

Авторефератът представлява точно STRETTO на дисертацията и отговаря на всички изисквания на закона.

Заклучение

Дисертацията на Шамлиев визира научен проблем от област на теоретичното и историческото музикознание. **Съдържа фундаментални теоретико-научни резултати, които представляват оригинален принос**. Същевременно притежава

потенциални научно-приложни възможности, които ще е особено полезно да бъдат разработени в следващ труд.

Използваемост в практиката.

Според мен, основните приноси на дисертационния труд се състоят именно в практическото приложение на идеите. Трудът ще е полезен на педагози, композитори и диригенти.

Оценка

Дисертационният труд “ПРЕТВОРЯВАНЕ СИСТЕМАТА НА Й.Й.ФУКС ОТ „GRADUS AD PARNASSUM” В БЪЛГАРСКАТА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА ЛИТЕРАТУРА” на Георги Донев Шамлиев е собствена разработка на актуална тема с оригинални научни и практически приноси. Оформен грижливо, трудът съдържа сериозни приносни резултати, постигнати след задълбочен анализ и с безспорно полезна реализация - отговаря изцяло на всички изисквания на ЗРАСРБ и ПЗРАСРБ.

Всичко това ми дава основание да гласувам убедено

ДА

за придобиване на образователната и научна степен ДОКТОР от Георги Донев Шамлиев.

Предлагам на всеки член от уважаемото Научно жури да гласува по същия начин.

проф. А.Ангелов, д.н.

21.12.2017

Пловдив

